

[Julin.]

at være det ærede Medlem magtpaaliggende at faa understreget, at intet dansk politisk Parti kan siges at have Eneret paa Kristendommen. I dette sidste er jeg ganske enig med det ærede Medlem, og jeg skal tilføje, at jeg af hele mit Hjerte ønsker, at der i alle Rigsdagens Partier maa være og blive mange personligt kristne og mange kristne Personligheder.

Her vilde jeg egentlig gerne have standset, men der er et Par Tilføjelser i Pjeecen, der gør, at jeg maa fremkomme med endnu et Par Bemærkninger. Den ene Tilføjelse lyder i al sin Kortfied saadan:

„... ligesom jeg ogsaa vil hævde, at intet dansk politisk Parti stiller sig i Modsætning til den kristne Kirke“.

Overfor denne Udtalelse vil jeg gerne sige, at Socialdemokratiet ønsker ikke alene Præsten fjernet af Skolens Tilsyn, men det ønsker ogsaa selve Religionsundervisningen fjernet; det staar i Programmet, saa dette Ønske ligger i Dagens klare Lys. Og maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at Regeringsorganet, Bladet „Social-Demokraten“, for nogen Tid siden skrev:

„Det danske Folk er, takket være en solid Oplysning, over sine religiøse Kriser. Det har ingenlunde kastet Kristendommen bort, men det ønsker at gøre religiøse Spørgsmaal til et indre personligt Anliggende og Børnenes Skoleundervisning fri for denne Paavirkning.“

Jeg maa her uvilkaarligt tænke paa, hvad „Kristeligt Dagblad“ skrev i den Anledning, nemlig:

„I sin grænseløse Forblindethed tror man fra den Side, at religiøse Følelser og Kriser er noget, der lader sig bestemme udefra og dirigeres ved en Flertalsbeslutning for eller imod kirkeligt Tilsyn.“

Det skal altsaa være den højeste Visdom paa Bjerget. Jeg mener nu, det er Daarskab.

„Social-Demokraten“ taler i samme Forbindelse om en ny Moral og skriver herom:

„Naar denne Autoritet — nemlig Bibelens — nu aabent opgives, saa maa Skolens fremtidige Moralundervisning sikkert bygges paa et solidere Fundament: en gennemført Samfundsbetragtning.“

Man kan her skimte Omridsene for en socialistisk Statsmoral, bygget paa Partivældet som Hovedhjørnestein og med Opdragelse til gode Partifæller til Formaal. Men at dette skulde være et solidere Grundlag end Bjergprædikenens ophøjede Lære, vil det dog vist falde de fleste i dette Land svært at indse.

Imidlertid, Bladet fortjener oprigtig Tak, fordi det saa aabent afslører, hvorhen det ønsker Udviklingen ført, men hvad siger de Tusinder af Forældre, der en Gang bar deres smaa til Døbefonten, for at de kunde blive indpodet i den ædle Stamme? Her er der efter min Mening et Omraade, hvor der sikkert i den kommende Tid vil komme til at staa en Kamp, imod hvilken de sidste Tidens politiske Kampe vil være for intet at regne, thi her staar andet og mere paa Spil end økonomiske og politiske Interesser og Opfattelser.

Maa jeg dernæst tillade mig at spørge den højtærede Kirkeminister om, hvorledes det gaar med Arbejdet i det kirkepolitiske Udvalg, kan man snart vente et Resultat af de mange Aars Overvejelser? Alle Partier var jo ved Udvalgets Nedsættelse enige om, at det saa vidt gørligt skulde tilendebringe sit Arbejde i Løbet af et Aars Tid, men som der skrevet staar i en af vore kendte Fædrelandssange: „Men Aarene de rulle og skifte om paa Jord“, og Kommissionen overvejer stadig, medens dette sker.

Endvidere skal jeg tillade mig at spørge den højtærede Undervisningsminister, om der snart kan ventes et Forslag om en Nyordning af det kongelige Teaters Forhold, ved hvilken Statskassen sikres imod vedblivende at skulle øse Millioner i dette Danaidekar. Jeg forsikrer den højtærede Minister, at der i store Dele af det danske Folk er saa megen Harmé, og berettiget Harmé, over, at de mange Penge stadig forsvinder i den slunkne Teaterkasse, saa denne Tilstand vil ikke kunne opretholdes ret længe.

Til den højtærede Statsminister skal jeg sige, at efter min Opfattelse var det et meget spagfærdigt Forsvar, den højtærede Statsminister fremkom med forleden for den Tilladelse, Regeringen havde fundet sig foranlediget til at give Trozky til at gæste Landet og holde Foredrag her. Statsministeren maa godt blive mindet om paa ny, at det har vakt baade Sorg og Harmé hos Tusinder Landet over, at denne Tilladelse blev givet.

Jeg vil gerne til den højtærede Justitsminister sige, at mangfoldige i dette Land ikke kan fatte, at den højtærede Minister har fundet sig foranlediget til at nedsætte en Kommission til Overvejelse af Spørgsmaalet om eventuelt at gøre Svangerskabsafbrydelse, for ikke at sige Fosterdrab, lovligt. Nedsættelsen af en saadan Kommission taler sit tydelige Sprog om, hvor langt vi her i Danmark er kommet ud i Umoralitetens Hængedynd. Det er ogsaa